

Załącznik do uchwały Rady Państwa
z dnia 22 stycznia 1988 r. (poz. 73)

WZÓR ODZNAKI HONOROWEJ „ZA ZASŁUGI DLA OCHRONY PRACY”

Awers

Rewers

74

UCHWAŁA Nr 32 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1988 r.

w sprawie opłaty elektryfikacyjnej pobieranej przy powszechnej elektryfikacji wsi.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość opłaty elektryfikacyjnej pobieranej od właścicieli lub użytkowników budynków objętych powszechną elektryfikacją na podstawie przepisów o powszechnej elektryfikacji wsi, z zastrzeżeniem ust. 2, wynosi równowartość pieniężną 30 q żyta.

2. Właściciele lub użytkownicy budynków, których źródłem utrzymania jest emerytura, renta lub świadczenie alimentacyjne, uiszczają opłatę elektryfikacyjną w wysokości równowartości pieniężnej 15 q żyta.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do współwłaścicieli lub współużytkowników budynków, w których zostały założone odrębne wewnętrzne urządzenia odbiorcze, w zakresie ustalonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135).

4. Równowartość pieniężną żyta, o której mowa w ust. 1 i 2, oblicza się według ceny urzędowej skupu żyta kontraktowanego, z wyłączeniem dopłat, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku, w którym nastąpiła elektryfikacja budynku.

§ 2. Jeżeli właściciel lub użytkownik na własny koszt wykonał w budynku wewnętrzne urządzenia odbiorcze, opłatę elektryfikacyjną, ustaloną na zasadach określonych w § 1, obniża się o 50%.

§ 3. Wymiaru opłaty elektryfikacyjnej dokonuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego po ustaleniu, że budynek został podłączony do linii niskiego napięcia w ramach powszechnej elektryfikacji.

§ 4. Opłata elektryfikacyjna podlega uiszczeniu w okresie 3 lat od jej wymierzenia, w ratach płatnych w okresach kwartalnych. Organ dokonujący wymiaru opłaty elektryfikacyjnej może w uzasadnionych wypadkach przedłużyć okres spłaty do lat 6.

§ 5. Nie pobiera się opłaty elektryfikacyjnej od właścicieli i użytkowników wieczystych gruntów, zobowiązanych do uczestniczenia w kosztach budowy urządzeń energetycznych na podstawie przepisów o gospodarowaniu gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości z tytułu wyposażenia gruntów w sieć elektryczną, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości udziału w kosztach budowy urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych (Dz. U. Nr 48, poz. 242).

§ 6. Oplatę elektryfikacyjną za budynki zelektryfikowane w ramach powszechnej elektryfikacji w okresie od dnia 1 stycznia 1987 r. do dnia wejścia w życie uchwały ustala się na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach, z tym że przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego określa się stosując zasady ustalania tego przychodu obowiązujące w dniu 31 grudnia 1984 r.

§ 7. Traci moc uchwała nr 480 Rady Ministrów z dnia

14 grudnia 1959 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski Nr 103, poz. 554, z 1961 r. Nr 63, poz. 272, z 1962 r. Nr 35, poz. 164 i z 1973 r. Nr 10, poz. 59).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

75

UCHWAŁA Nr 43 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1988 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ogólnych warunków umów agencyjnych i umów na warunkach zlecenia między jednostkami gospodarki uspołecznionej a osobami fizycznymi.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 17 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1983 r. w sprawie ogólnych warunków umów agencyjnych i umów na warunkach zlecenia między jednostkami gospodarki uspołecznionej a osobami fizycznymi (Monitor Polski Nr 7, poz. 44 i z 1987 r. Nr 37, poz. 309) w § 2 w ust. 2 skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „a w placówce handlowej, usługowej lub gastronomicznej 250 osób”.

§ 2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ogłosi w Monitorze Polskim jednolity tekst uchwały, o której mowa w § 1, z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej uchwały oraz przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

76

UCHWAŁA Nr 47 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1988 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie podwyższenia emerytur i rent.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 19 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1988 r. w sprawie podwyższenia emerytur i rent (Monitor Polski Nr 3, poz. 22) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 1 wyrazy „przyznane w okresie od dnia 31 stycznia 1988 r.” zastępuje się wyrazami „przyznane w okresie do dnia 31 grudnia 1987 r.”;

2) w § 2:

a) w ust. 1 wyrazy „przyznane w okresie od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 31 stycznia 1988 r.”

zastępuje się wyrazami „przyznane w okresie od dnia 1 stycznia 1983 r. do dnia 31 grudnia 1986 r.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Świadczenia przysługujące na podstawie ustawy, przyznane w okresie od dnia 1 stycznia 1987 r. do dnia 31 grudnia 1987 r., zwiększa się dodatkowo miesięcznie o łączną kwotę 4 000 zł, wypłacaną w dwóch ratach:

1) po 2 700 zł miesięcznie — poczynając od dnia 1 marca 1988 r. oraz

2) po 1 300 zł miesięcznie — poczynając od dnia 1 września 1988 r.”,

c) w ust. 3 powołanie „ust. 1 i 2” zastępuje się powołaniem „ust. 1, 2 i 2a”;